

Det synes jeg står fast, og jeg synes, at det er godt, at vi får det på det rene, inden vi fortsætter andenbehandlingen – i hvert fald for Det Konservative Folkepartis vedkommende.

Ser vi på indgrebet, har vi diskuteret det meget. Det er rigtigt, at det under førstebehandlingen blev sagt både af minister og ordfører, at alle havde den indstilling til forhandlingerne, at man i hvert fald ikke fjernede sig fra hinanden. Nej, den fjernelse fra hinanden skete hos finansministeren meget, meget vel hjulpet af økonomiministeren.

Det er rigtigt, at der var varslet et indgreb i forbindelse med folketingsvalget. Der var ingen, der skjulte, at der kunne blive behov for et indgreb, men man sagde ikke noget om, hvor stort det var. Det gør man jo sjældent inden et indgreb. Men når der er tale om en opstramning af denne kategori kombineret med en skattereform, var det vel nok mere, end de fleste af os havde ventet. Og når man ser de seneste tal, hvor det private forbrug i sidste kvartal er faldende og det offentlige forbrug er stigende, ja, så kan man jo lægge det sammen og se, hvorfor dette indgreb er så nødvendigt.

Man kan vel roligt sige, at det indgreb, vi nu er ved at gennemføre, er udtryk for den største venstredrejning i dansk politik i nyere tid. Vi ved, at Det Radikale Venstre ville sådan, og derfor blev det sådan.

Jeg havde glæden, og det var helt bevidst for en gangs skyld, desværre, at lukke op for DR2 for en 14 dages tid siden, fordi jeg så, at der var et program med hr. Frank Aaen og den politik, som hr. Frank Aaen står for. Det var et glimrende program, der viste kommunismen i Danmark og kommunismens fald, som ikke var et fald, men som helt klart er udtryk for, at den fortsætter i Folketingssalen og i dansk politik under betegnelsen Enhedslisten.

Det var så sent som i 1989, vi så hr. Frank Aaen stå ude på Slotspladsen og agitere som kommunist. Nu er han altså parlamentarisk grundlag for regeringens meget, meget betydelige indgreb, der rammer alle danskere.

Jeg synes blot, at vi skal være enige om, at sådan er det. Det er regeringens gode ret at sige, at de ønsker den linje i dansk politik. Regeringen har valgt side. Så er der desværre omkring 3 ½ år til, at befolkningen får lejlighed til endnu en gang at svare på: Er det den retning, den danske befolkning ønsker, at Danmark skal gå? Jeg tror det ikke, men det har

regeringspartierne jo besluttet sig for, at det skal være.

Den første strømpil på, om det vil fortsætte, får vi jo, når vi allerede i løbet af august måned går i gang med finanslovforhandlingerne. Vi er meget spændt på, om man vil fortsætte med venstre side i salen. Vi vil i Det Konservative Folkeparti ikke blive overrasket.

I det følgende vil jeg koncentrere mig lidt om grupper af lovforslag i pinsepakken. Man kan jo ikke komme 21 lovforslag igennem på en gang.

Om boligernes situation vil jeg sige, at dette indgreb er udtryk for en væsentlig opstramning. Den nye ejendomsværdiskat er måske det, jeg er allermost bekymret for, for det er et livsfarligt instrument i hånden på en socialdemokratisk regering. Det er bare at skrue på hanen, og det er Socialdemokratiet og åbenbart også Det Radikale Venstre nu engang verdensmestre i. Det har flere aviser udtrykt sig om. Jeg tror, Politiken i søndags som en overskrift havde, at det, vi har set her med ejendomsværdiskatten, kun er en begyndelse. Når dertil lægges den forskel imellem generationerne, man nu lægger op til, synes jeg, at boligdelen af pinsepakken er udtryk for en meget, meget betydelig opstramning.

Ser vi på pensionerne, og dem vil jeg gerne koncentrere mig om et stykke tid, ændrer regeringen i beskatningen af indbetaling på kapitalpension. Det betyder, at det ikke længere kan betale sig at bruge ordningen. Regeringen forventer selv – det har den sagt i et svar til Det Konservative Folkeparti under vores forhandlinger – at indbetalingerne falder med omkring 6 mia. kr. En tredjedel af indbetalingerne falder altså bort. Det må siges at være et meget optimistisk skøn, når skattefordelen reduceres fra 18 til 4 pct., samtidig med at bruttoskatten stiger til 9 pct. Realrenteafgiften fastfryses, og pensionsopsparernes aktiegevinster beskattes hårdere. Det er en ordentlig en på én gang, må man sige.

Regeringen har vist, at intet er helligt for regeringens på pensionsområdet. Hvordan kan pensionsopsparerne så vide, at regeringen ikke senere vil ændre beskatningen ved udbetalinger? Det hjælper jo ikke, at regeringen afgiver løfter og garantier. Regeringen kan jo bare løbe fra de løfter, som den har gjort før. Man kan roligt sige – og det hører man jo i befolkningen – at befolkningen har mistet tilliden til pensionsopsparing efter dette indgreb. Jeg forstår det godt. Det bekræftes i dag i Berlingske Ti-